

Vist i llegit

Democràcia sobre la legalitat

SEBASTIÀ BARRUFET I RIALP - Periodista

Tribunal de la Haya

A Europa, des de l'any 1.900, 12 estats han aconseguit la independència, alguns d'ells exercint el dret a decidir, reconegut pels estats dels que procedien, altres pels dictàmens favorables del Tribunal Internacional de Justícia, més conegut com Tribunal de la Haya.

El jutge Santiago Vidal, magistrat de l'Audiència de Barcelona, en la seva intervenció en un acte de l'Assemblea Nacional Catalana, va exposar alguns dels arguments jurídics, que va identificar com "la clau en el pretès carreró sense sortida en què ens vol posar l'Estat espanyol". Vidal va assegurar que, primer, Catalunya ha de negociar amb l'Estat per pactar un referèndum. "Si això no és possible", continua el magistrat, "es pot convocar una consulta en base de règim intern sense efectes vinculants". Vidal explica que, si en aquesta consulta hi participa un 70% de l'electorat, les votacions són pacífiques i finalment hi ha un 66% de vots favorables a la independència, llavors "la legitimitat de la voluntat democràtica del poble passa per sobre de la legalitat constitucional".

El magistrat, es va referir al dictamen, de 22 de juliol de 2.010, del Tribunal Internacional de Justícia de l'Haia sobre la independència de Kosovo, en el qual es declara, que "no existeix en dret internacional cap norma que prohibeixi les declaracions unilaterals d'independència, que quan hi ha contradicció entre la legalitat constitucional d'un estat i la voluntat democràtica, preval aquesta segona, i que en una societat democràtica, a diferència d'una dictadura, no és la llei la que determina la voluntat dels ciutadans, sinó que és aquesta la que crea i modifica, quan sigui necessària, la legalitat".

Es desprèn d'aquest dictamen, que l'aposta de Catalunya per un procés democràtic per exercir el dret a decidir, no és cap quimera, i que pot fer-se realitat si es treballa dur. També és fonamental mantenir la unitat i la transversalitat del moviment social per la independència i concentrar esforços perquè els partits polítics i les institucions treballin remant a l'uníson en la direcció correcta. El jutge de l'Audiència de Barcelona acabà assegurant que si tot i així "el pacte amb l'Estat és impossible, el Parlament de Catalunya hauria de fer una declaració unilateral d'independència, portar-la als organismes internacionals i demanar que la validin".

Francisco Rubio Llorente, expresident del Consell d'Estat ha afirmat que en cas de convocar un referèndum s'hauria de fixar un quòrum "ampli i sòlid" per donar per vàlid el resultat. I si hi ha un suport massiu, s'hauria d'obrir un diàleg entre el Govern d'Espanya i la Generalitat per a la reforma constitucional. Va advertir, però, dels perills de tancar-se en banda per part de les dues institucions, ja que "la no convocatòria pot generar una frustració i que es busquin alternatives d'efectes impredecibles, com les famoses eleccions plebiscitàries".

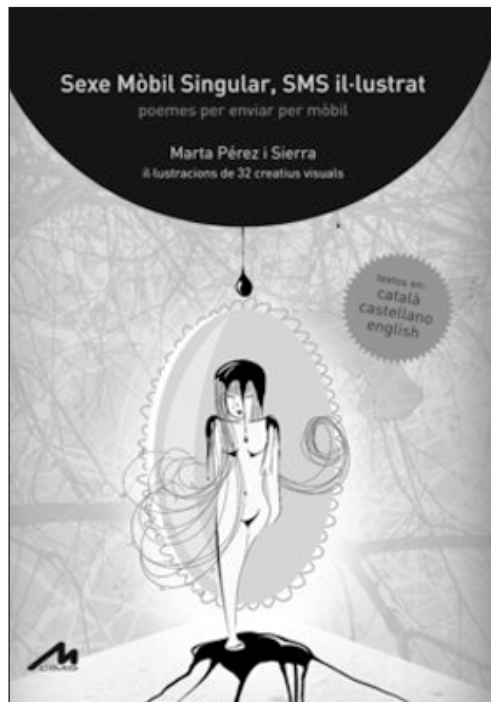
L'expresident del Consell d'Estat es va declarar obertament antiindependentista, però va admetre que hi ha la possibilitat de realitzar una consulta legal a Catalunya. Per a Rubio Llorente, teòricament la situació es pot reconduir. "Però políticament, no ho sé". I va posar en qüestió el pacte del 78. "Els partidaris de no concedir a Catalunya un concert econòmic similar al basc justificaven aquesta postura en el pes que les dues comunitats tenen en el PIB espanyol: un 3 o un 4% en el cas basc i un 22% en el cas de Catalunya. Potser caldria parlar del conveni basc-navarrès. Entre les obligacions generals d'un Estat contemporani està erradicar la desigualtat social".

Les opinions d'aquests dos personatges només són una mostra. Penso que anem pel bon camí. Temps al temps.

Illa de Thera

Poemes per enviar per mòbil

TERESA COSTA-GRAMUNT

Un dia d'aquestes passades festes de Nadal, vaig escoltar un programa de ràdio on el radiofonista (em sembla que aquesta paraula ja no s'usa gaire, però a mi em continua agradant) explicava l'arribada de la música estereofònica a casa seva. L'home va arribar, tot cofoi, amb un aparell de tocadiscos últim model sota el braç, uns grans altaveus i una pila de discos ben escollits, a gust de cada membre de la família. Enginys de la modernitat que amb el pas dels anys dels darrers cinquanta anys s'han multiplicat per mil!

Les noves tecnologies, amb els seus *gadgets* últim disseny, s'han instal·lat a les nostres cases, a les nostres vides i costums, sembla que ja no podem prescindir-ne. Un d'aquests enginys, que cada cop es presenta més sofisticat, és el telèfon mòbil. Una de les prestacions que ofereix el mòbil és l'enviament de missatges curts, SMS, una modalitat de missatge escrit de manera molt immediata que es pot llegir també de forma immediata en la pantalla (no com els telegrams, que eren sintètics però arribaven quan arribaven). Els SMS han creat el seu propi llenguatge i, com tota forma de correspondència, pot generar respostes diverses.

L'art i la poesia més actual no és aliena a les noves tecnologies, ans al contrari: a través de les noves tecnologies es van creant noves for-

mes artístiques. Un exemple original, veritablement singular, d'aquestes noves creacions entre la tecnologia i la poesia és la iniciativa de Marta Pérez i Sierra amb *Sexe Mòbil Singular (SMS)*: 50 poemes eròtics per enviar per mòbil. Aquest treball, sens dubte agosarat i trenca-tabús, va tenir una primera edició l'any 2002 (Viena edicions), amb molt d'èxit. Durant aquests anys ha anat eixamplant-se fins arribar a l'edició actual, que a més d'estar traduïda al castellà i anglès, inclou les il·lustracions, inspirades en aquests poemes realitzades per una colla significativa d'artistes plàstics, creatius visuals que donen nova vida a la magnífica edició, ara a càrrec de l'Editorial Cim.

Com en la composició de sonets, els SMS tenen les seves regles: el poema que ha de ser transmès via telèfon mòbil no pot passar de 160 caràcters, la qual cosa provoca la condensació de les idees, que la poeta Marta Pérez expressa amb un devesall d'imatges molt suggeridores. Figures poètiques que augmenten la intensitat del missatge eròtic que es presenta amb un equilibri exquisit entre el desig, l'amor i la tendresa, que, com a lectora, i salvant les distàncies temporals, geogràfiques, culturals, d'imaginació i d'estil!, que no són poques, m'ha recordat la recopilació de contes eròtics *Cuentos eróticos y mágicos de mujeres nómadas tibetanas* (Paidós, 1996).

Aquest no és pas el primer exemple de literatura eròtica que té com a protagonisme la visió i experiència de la sexualitat femenina: un dels més bells i més poètic dels llibres bíblics és el clàssic *Càntic dels Càntics*, on l'expressió del desig, de l'amor i els sentiments de tendresa entre l'amada i l'amat ha posat les bases de la literatura eròtica posterior. Res de més tradicional i alhora de més avançat, doncs, que l'expressió amorosa en veu femenina!

Sovint la presentació, lectura de poemes i exposició de les il·lustracions que acompanyen *Sexe Mòbil Singular*, de Marta Pérez i Sierra, es constitueix en una festa multidisciplinar, ja que en moltes ocasions s'hi afegeix la música i una expressió artísticocultural de gran efecte plàstic, sensual i emotiu com és la dansa oriental, harmonitzant en la mateixa *performance* diferents expressions artístiques com ara són el dibuix, la pintura, la música, el teatre i la dansa. Tot un plaer per als sentits sensuais, però també per als sentits estètics, aquesta és la màgia de l'art!

